

III

Bóng ma

TRONG hàng ngũ điệp báo cộng sản, nhiều chuyện tréo cẳng ngồng thường xảy ra. Giám đốc công sở nhiều khi chỉ là nhân viên của thư ký đánh máy. Tài xế riêng của ông đại sứ ở hải ngoại đều là sĩ quan cấp tá, có quyền lấn át đệ nhất tham vụ, tùy viên quân sự. Lại có trường hợp gã gác cửa sứ quán ra lệnh cho ông đại sứ nữa...

Vì vậy Văn Bình không ngạc nhiên khi thấy Bônkốp ngượng ngay cơn nóng giận, tuân lệnh gã thợ chụp hình có bộ mã què mùa như người miền quê mới đến thủ đô Mạc tư khoa lần thứ nhất. Tuy nhiên Bônkốp còn tiếc rẻ :

— Đồng chí nghĩ coi... tôi là kẻ thiệt hại nhất.

Gã chụp hình nghiêm giọng :

BÓNG MA TRÊN CÔNG TRƯỜNG ĐỎ

85

— Tất cả chúng ta có bốn phần quyền lợi riêng để phục vụ quyền lợi chung.

Rồi ngoảnh về phía Văn Bình :

— Anh mặc quần áo vào đi.

Văn Bình nhún vai :

— Tôi phải để như thế này cho anh chụp chứ! Mặc quần áo sao tiện ?

Gã chụp hình nhe hàm răng sún :

— Xong rồi. Tôi chụp hết một cuộn. In ra, anh ngâm hàng tuần cũng chưa hết.

Văn Bình khoác áo sơ-mi. Bônkốp chỉ cái quần :

— Không, cái này trước.

Văn Bình nghiêng mặt :

— Mỗi người có một thói quen riêng. Thói quen riêng của tôi là mặc áo trước, quần sau.

Bônkốp nghiêng răng ken két :

— Tiếc là tôi chưa nện được anh một trận. Nhưng lát nữa, anh sẽ thấy.

— Ha, ha... anh lại đe dọa nữa. Vêlana là gì của anh ? Vợ của anh hả ?

— Không.

— Thì vợ chưa cưới cũng thế. Nhưng anh ơi, Vêlana vừa tâm sự với tôi là nàng đã từ hôn với anh. Anh già như ông cụ 80, thân thể lại béo nhều trừ phi là diên Vêlana mới nhận làm vợ anh.

Bônkốp quát :

— Câm miệng.

Văn Bình đáp xỏ xiên :

— Anh phải vả tôi gậy hai hàm răng thì may ra tôi mới cảm miệng được. Anh nghĩ xem... Vêlana thơm ngon như vậy, tôi được diễm phúc làm tình với nàng nên tôi phải nói thật nhiều đề cho thiên hạ thèm thường. Tội nghiệp cho anh... đường đường là chồng chưa cưới mà bị người khác phổng tay trên.

Văn Bình cố ý dồn tình dịch vào thế kẹt. Và hẳn đã mắc mưu chàng một cách xuân động. Quên cả mệnh lệnh của gã chụp hình, Bônkốp chụp lấy cái đĩa sứ đựng tàn thuốc trên bàn giáng mạnh vào đầu chàng. Chàng đã nhìn thấy cử chỉ liều lĩnh của hắn. Giá không nhìn thấy chàng vẫn có thể né kịp bằng cách đón nghe tiếng gió. Song chàng đứng yên. Đứng yên để nhận đòn ghen của Bônkốp.

Cho dầu Bônkốp tấn công bằng một vật kim khí nặng Văn Bình vẫn không bị hề hấn. Đầu chàng đã biến thành khối thép sau nhiều năm tập luyện công phu. Khi cần chàng có thể húc đổ một bức tường dày, huống hồ cái đĩa sứ chỉ nặng non một kí.

Hàng chục mảnh sứ rơi tung tóe trên nền phòng. Văn Bình rú lên một tiếng, loạng choạng một vài giây đồng hồ rồi ngã nhào vào chân giường.

Về ana hét lớn :

— Trời ơi, anh giết mất Kevin rồi !

Tiếng kêu hốt hoảng của gã chụp hình cũng vang lên một lượt. Ba nhân viên mặt vụ sò viết đều không ngờ được rằng Văn Bình đã đóng kịch. Chàng ngã sát vào chân giường, và giả vờ bất tỉnh để có thể quan sát và nghe ngóng những việc sắp xảy ra.

Vêlana chạy lại thì Bônkốp hùng hổ giơ tay chặn :

— Cô đi đâu ? Cô định cứu thằng khốn nạn này phải không ?

Vêlana xô hắn ra :

— Anh không có quyền gì cả. Tôi chỉ vâng lệnh đồng chí Khorút.

Té ra gã chụp hình là Khorút.

Khorút cúi xuống nhìn mặt Văn Bình rồi cầm tay chàng lên bắt mạch. Cặp mắt lo lắng, Vêlana hỏi :

— Hắn có nguy đến tính mạng không, đồng chí ?

Khorút lắc đầu .

— Không sao. Chỉ ngất đi 5, 10 phút mà thôi. Bônkốp chỉ mặt Vêlana :

— Giờ đây tôi đã hiểu rõ lòng dạ của cô Hân là kẻ thù mà cô lại mong cho hắn sống. Còn tôi, cô lại mong cho tôi chết. Phải rồi, tôi đã...

Vêlana cắt lời Bônkốp :

— Anh nói nhiều quá.

— Tại sao cô dám cấm tôi nói sự thật. Chẳng qua cô đã ngủ với hắn. Xác thịt của hắn đã làm cô mê mẩn, quên cả nhiệm vụ.

Khorút nổi cáu :

— Tôi yêu cầu hai đồng chí một lần cuối cùng. Đây không phải là nơi để chúng ta cãi lộn.

Vélana nói mát :

— Đồng chí quên rằng đây là văn phòng của ông giám đốc Sở Phát triển Ngoại thương. Tôi chỉ là thư ký quen, còn đồng chí cũng chỉ là phụ tá kỹ thuật.

Bônkốp xắn đến :

— A, cô Vélana dám mĩa mai tôi. Tôi không thể chịu nhục được nữa. Phải đánh cho cô một trận, đến đâu thì đến.

Hắn tát vào giữa mặt Vélana. Nàng ngã ngồi xuống nệm, máu mũi chảy ròng ròng. Khorút vội tóm lấy cánh tay của Bônkốp, bẻ quặt ra sau lưng. Bản tâm của Khorút là cản ngăn Bônkốp đánh tiếp. Nhưng trong cơn giận dữ mù quáng Bônkốp lại tưởng lầm Khorút về hùa với Vélana để khiêu khích hắn.

Không kịp nghĩ phải trái Bônkốp tổng cùi trở vào yết hầu Khorút. Vì khinh thường, vì không ngờ Bônkốp dám đánh cả mình, Khorút tránh đòn không kịp. Lãnh cái cùi trở xương xẩu vào cuống họng Khorút đau điếng, mắt đỏ dom đóm. Hắn

vịn lấy mặt bàn cho khỏi ngã, miệng bai bai :

— Bônkốp giỏi thật ! Bônkốp giỏi thật !

Đang lau máu mũi Vélana vứt khăn . mù-soa xuống đất. Nàng đứng dậy chạy nhanh ra cửa. Bônkốp chặn nàng lại, giọng đe dọa :

— Trốn đi đâu ?

Vélana quắc mắt :

— Anh vừa phạm một tội không thể tha thứ. Tội hành hung thương cấp. Tôi chạy sang phòng bên gọi điện thoại.

— A, mày gọi điện thoại cho sứ quán Mỹ ! Được lắm, mày báo tin cho bọn C.I.A. để giải thoát thẳng tinh nhân của mày... Sống với mày đã lâu mà tao không hề... đồ dĩ... đồ phản Đảng...

Về kinh hãi trên khuôn mặt nhu mì của Vélana vụt tan biến. Nàng không còn kinh hãi nữa. Nàng cũng không còn nhu mì như thường lệ nữa. Nàng đã hiện nguyên hình ác phụ KGB. Bônkốp vừa dứt câu nàng đã xông tới, chĩa ngón tay sắc nhọn tua tủa vào người hắn. Bônkốp bị nàng cào cấu toé máu vội nhảy lùi. Nhưng nàng đã nhào theo. Móng tay nàng đâm vào mặt Bônkốp.

Nạn nhân rú lên. Máu đỏ làm Vélana tăng thêm dữ tợn. Nàng lỏng lộn như con hổ cái bị thương, mười đầu móng tay đua nhau thọc sâu vào da thịt Bônkốp.

Khorút đã đứng dậy. Hắn cười nhạt khi thấy

Bônkốp bị Velana tấn công tới tấp.

Vừa khi ấy cửa phòng mở toang.

Một người đàn ông đầu hói, thấp lùn bước vào.

Tháp tùng là hai vệ sĩ, súng lục đeo trễ ở thắt lưng.

Văn Bình thè lưỡi liếm giọt nước vô hình ở mép. Chàng cảm thấy nhột nhạt. Vì người đàn ông đầu hói, thấp lùn kia là hung thần bậc nhất của cơ sở Phản gián Liên xô.

Tên hắn là Bôrết.

Bôrết trạc 55, bề cao cũng như bề ngang giống như cự thủ tướng Kút Sép. Họ Kút nổi tiếng về cái bụng, vòng lưng của Bôrết cũng lớn không kém. Khuôn mặt Bôrết cũng không khác khuôn mặt Kút Sép là bao, chỉ khác là hắn trẻ hơn, và có vẻ hiền hơn. Vạy mà hắn lại là thủ lĩnh Phản gián độc ác nhất nhì thế giới.

Bôrết xuất thân là một thẩm sát viên mật vụ ở miền đông nam Liên xô. Năm 25 tuổi, hắn đã được cấp trên đề ý nhờ đặc tài về tra tấn phạm nhân. Toàn thể những người đã qua phòng thẩm cung của Bôrết đều nhận tội. Đáng kể hơn nữa là Bôrết muốn họ thú những gì họ đều hạ bút ký răm rắp.

Bôrết không tra tấn bằng roi vọt, nhò móng chân móng tay, đốt da thịt, châm kim nhọn, trấn nước, chận tảng đá nặng trên ngực, nghĩa là những phương pháp cổ xưa, lưu lại khá nhiều thương tích. Bôrết chỉ dùng một dụng cụ quen thuộc : máy

quay điện.

Tra điện là một phát minh ghê sợ của thế kỷ 20. Hầu hết quốc gia đều áp dụng phương pháp tra điện. Tuy nhiên, cứ khời nhất về kỹ thuật tra điện chỉ có hai người. Người thứ nhất là Lombila, phụ trách Công an Đặc vụ tại Á căn đình dưới thời Tổng thống Pêron. Người thứ hai là viên giám đốc công an của Tổng thống Mòrinigô ở Paraguay (1).

Nhưng so sánh với Bôrết thì họ mới là học trò. Vì Lombila mở đầu cuộc tra tấn bằng cách đánh nạn nhân thừa sống thiếu chết, rồi trói cứng vào bàn, dùng kim điện châm chích khắp thân thể. Viên giám đốc công an xứ Paraguay còn cho nạn nhân vào thùng nước lạnh ngắt, bắt uống đến phình bụng rồi dùng dùi cui gỗ cứng đánh vào bụng cho mửa hết nước ra.

Tra điện nạn nhân, Bôrết chỉ cần một căn phòng nhỏ không có cửa sổ, một ngọn đèn ngàn nến treo trên trần, dọi xuống cái bàn sắt dài, trên đó nạn nhân bị trói công queo như khúc dồi. Sở dĩ Bôrết đạt được kết quả mỹ mãn là nhờ hắn có một

(1) Lombilla và viên giám đốc công an xứ Paraguay này là hai nhân vật có thật. Bác sĩ Alberto Caride đã mục kích những cuộc tra điện của Lombilla. Lombilla dọa giết nên Caride không dám tiết lộ. Mãi sau ngày Caride qua Mỹ thì nạn và Tổng thống Juan Peron bị hạ bệ, Caride mới tố cáo trước công luận năm châu.

nghệ thuật riêng. Cái máy quay điện của hắn cũng khác hẳn những loại máy thường dùng. Bô-rét giữ kín nghệ thuật quay điện cũng như cách chế tạo máy điện. Chỉ biết rằng hắn đã tra điện ai là người ấy phải đầu hàng trong vòng một ngày một đêm.

Vi đặc tài có một không hai này Bô-rét được thăng chức và thuyên chuyển về trung ương Mạc tư khoa. Thời gian qua, hắn đã trở thành thủ lĩnh Phần gian xuất sắc và được điện Cẩm Linh tin cậy.

Văn Bình chưa gặp mặt Bô-rét lần nào ; tuy nhiên hắn lại thân thuộc với chàng hơn ai hết trong số các tinh hoa điệp báo của thế giới Nga-Hoa. Chàng biết hắn nặng 108 kí mặc dầu bề cao chỉ hơn 1m6. Cao 1m6 là quá lùn đối với tiêu chuẩn tây phương, nhưng dường như ông Trời đã oái oăm nặn ra những con người thật lùn để giao cho những công việc thật lớn. Nhà độc tài Sít ta Lin cũng chỉ cao hơn 1m60. Kút Sép, cũng như Hít-le, Nã phá Luân cũng chẳng cao hơn Bô-rét là bao.

Bô-rét là một khối thịt nặng nề mà khi động dụng lại xoay chuyển nhanh nhẹn không kém thanh niên có thân thể cân đối. Lý do là Bô-rét giỏi sãmbô, môn võ truyền thống của dân tộc Nga la tư. Võ sãmbô chỉ chuyên về hai tay, Bô-rét theo học chuyên cần từ hồi nhỏ nên có thể giết người bằng cái tát nhẹ. Sư phụ của Bô-rét là một ông già sống đến 130 tuổi mới chết. Ông sống ở vùng núi Cócador nơi

có nhiều người thọ nhất thế giới, nhờ khí hậu, thổ nhưỡng thích hợp, và cũng nhờ trèo núi quanh năm. Trong những năm trèo núi, sư phụ của Bô-rét đã học được bí thuật chạy nhảy của loài vượn, một giống vượn khác thường, nặng gấp đôi người mà cử động lại nhanh hơn người. Bô-rét đã được sư phụ truyền lại bí quyết này.

Một hôm, ông Hoàng đã cho Văn Bình biết một số chi tiết cận kề về võ thuật của Bô-rét.

—Gặp hắn, anh nên thận trọng «lời ông Hoàng», anh đừng tưởng hắn mập như cái chum fước mà tiến thoái chậm chạp đâu. Khi cần, hắn có thể tấn công thần tốc. Sự nhanh nhẹn này hợp với sức nặng quá khổ đã biến hắn thành một võ sĩ đáng gờm. Sớm muộn anh sẽ phải đối đầu với hắn. Nếu khinh thường, anh sẽ mất mạng như chơi.

Một số điệp viên Anh-Mỹ đã mất mạng vì tính toán sai lầm. Thùng nước lèo không lỗ của hắn chứa đựng một mảnh lực ghê gớm. Hắn thường có thói quen lừa cho đối phương húc đầu vào bụng rồi thót lại khiến đầu đối phương bị dính chặt. Hắn chỉ cần giáng bàn tay xuống. Xương sọ rắn như sắt cũng vỡ tan.

Tuy nhiên, sức mạnh của hắn cũng chưa nguy hiểm bằng mưu lược thâm sâu. Trong đám thủ lĩnh điệp báo cộng sản còn sống, Bô-rét là người có nhiều mưu lược nhất.